Diep in het bos werken bevers vrolijk aan een dam.

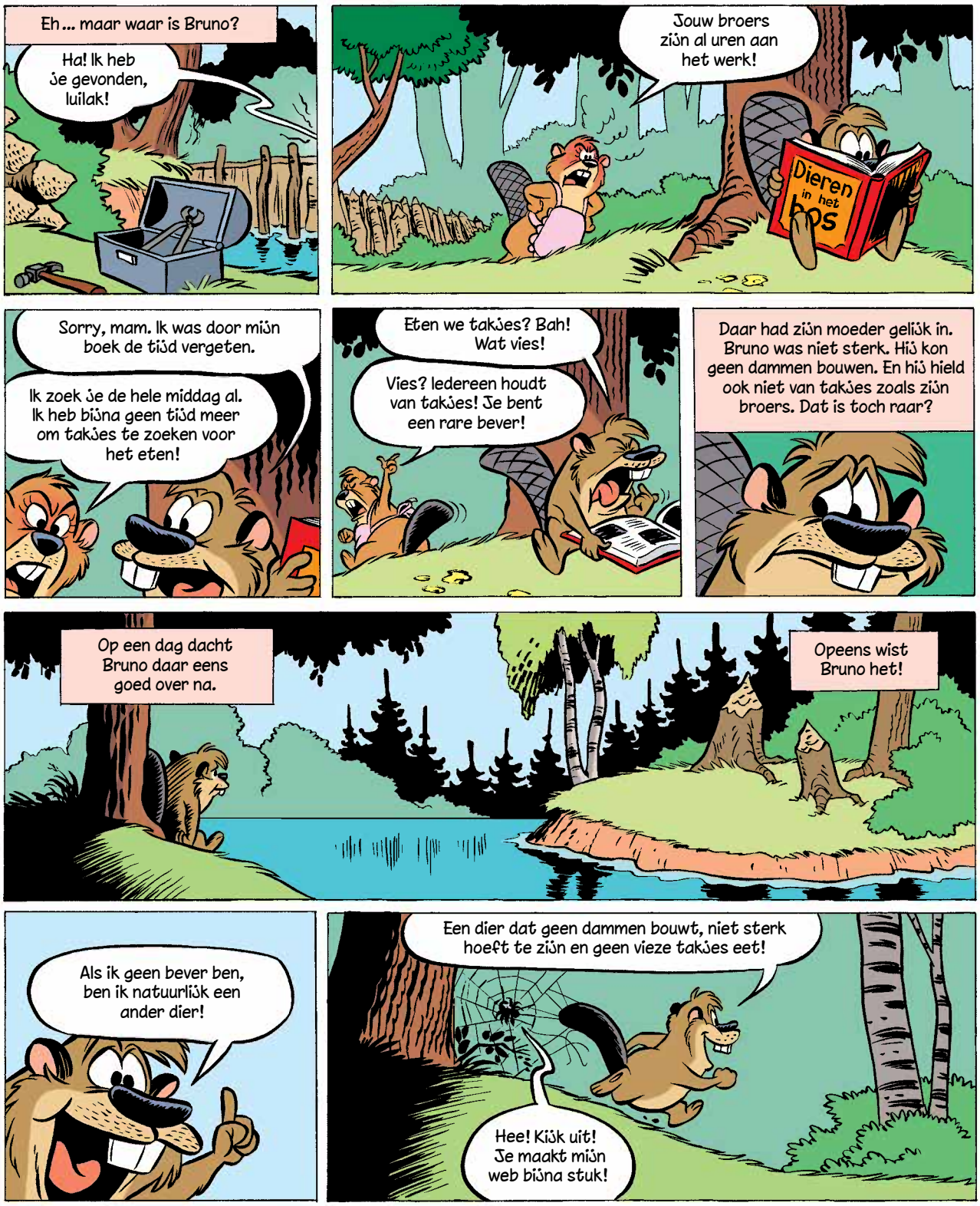
Eh... maar waar is Bruno?
Ha! Ik heb je gevonden, luilak!
Jouw broers zijn al uren aan het werk!
Dieren in het bos
Sorry, mam. Ik was door mijn boek de tijd vergeten.
Ik zoek je de hele middag al. Ik heb bijna geen tijd meer om takjes te zoeken voor het eten!
Eten we takjes? Bah! Wat vies!
Vies? Iedereen houdt van takjes! Je bent een rare bever!
Daar had zijn moeder gelijk in. Bruno was niet sterk. Hij kon geen dammen bouwen. En hij hield ook niet van takjes zoals zijn broers. Dat is toch raar?
Op een dag dacht Bruno daar eens goed over na.
Opeens wist Bruno het!
Als ik geen bever ben, ben ik natuurlijk een ander dier!
Een dier dat geen dammen bouwt, niet sterk hoeft te zijn en geen vieze takjes eet!
Hee! Kijk uit! Je maakt mijn web bijna stuk!

Een spin! Waarom zou ik geen spin kunnen zijn?
Wil je een spin worden?
Dan heb je een eigen web nodig.
Dat lijkt me vet! Wil je mij daarmee helpen?
Goed dan.
De spin deed haar werk en na een tijdje was het web klaar.
Poe! Wat een klus!
Wauwie! Dit ligt lekker! En nu?
Nu wachten we totdat er een vlieg in ons web vliegt en dan eten we die op.
Bah! Eten spinnen vliegen?
Wat eet jij dan?
Takjes ...
Zo, Greet! Jij hebt een grote vlieg gevangen!
Ik lust wel een hapje!
Ik ben geen vlieg, hoor!
En ik wil liever toch geen spin zijn! Toedeloe!
En zo ...
Heerlijk! Takjes!
Je blijft een rare, Bruno!